

"Nebesa ali pekel"?

Ljubezen je svobodna (=zahteva mojo odločitev), ali pa je ni

Večina verskih izročil ponovno odkritje in najdenje edinosti in povezanosti z Bogom imenuje "nebesa". Izgubo nebes imenujejo "pekel". Tragični sad naše pozabe je ta, da si ne moremo predstavljati, da se **ta dva pojma najprej nanašata na naše sedanje izkušnje**. Ko ne veš več, kdo si, porivaš vse razsvetljenje v možni prihodnji sistem nagrade in kazni, v katerem težko kdorkoli zmaga. Le resnični jaz ve, da so **nebesa sedaj in da je njih izguba pekel sedaj**. Lažni jaz iz religije in vere naredi zastarel načrt evakuacije ali bega v naslednji svet nekje daleč v prihodnosti. Pozaba ima zelo trde posledice. Ni čudno, da so Judje nenehno in veliko opozarjali: spominjaj se, ne pozabi....

Možak, ki je našel svoj resnični jaz (= od Boga ljubljene sin, ki ima le brate in sestre, ki grešijo na drugačen način kakor on), se je naučil kako živeti znotraj zgodovine odrešenja. **Vsak hip smo povabljeni živeti nebesa**. To spremembo Jezus imenuje živeti v Božjem kraljestvu. To od nas zahteva, da se odrečemo svojim lastnim majhnim kraljestvom, kar pa običajno nočemo storiti. A Bog nas ne neha vabiti, še posebej po nujnem trpljenju in tudi peklu, ki si ga s svojimi napačnimi odločitvami sami ustvarjamo.

Življenje je vaja za nebesa. Vadimo tako, da svobodno izberemo povezanost - vnaprej - in sedaj. **Nebesa so stanje povezanosti, sedaj in kasneje**. Kakor je sedaj, tako bo kasneje. **Nihče ni v nebesih, če noče biti**. Vsi smo v nebesih, ko živimo edinost in povezanost. Vsak je v nebesih, ki ima veliko prostora za občestvo in nobene potrebe po izključevanju. Več prostora imaš za vključevanje, večja bodo tvoja nebesa. Resni konflikti z ženo me učijo prav tega.

Verjetno ima Jezus prav to v mislih, ko pravi "v hiši mojega očeta je mnogo bivališč" (Jn 14,2). Če greš sam v nebesa, ujet v svojo privatno vrednost, že po definiciji niso nebesa. Če tvoje pojmovanje nebes temelji na izključevanju vseh drugih, potem že po definiciji niso nebesa. **Bolj izključuješ, bolj peklenko in bolj osamljeno postaja tvoje življenje**. Kako lahko nekdo uživa popolno srečo nebes, če ve, da njegovi ljubljene niso tam ali pa so v večnih mukah? To bi bilo nemogoče. Spomnite se naše krščanske molitve Očenaša: kakor v nebesih tako na zemlji. **Kakor sedaj, tako tudi takrat; kakor tukaj, tako tam**. Vsi bomo dobili točno to kar hočemo in prosimo. Tega ne moremo prelisičiti.

Če sprejemaš podobo Boga, ki kaznuje in celo večno muči tiste, ki ga ne ljubijo, potem živiš v absurdnem vesolju v katerem je večina ljudi na tej zemlji bolj ljubečih od Boga! **Bog nikogar ne izključuje iz povezanosti in edinosti s seboj, dovoliti pa nam mora, da se sami izključimo in tako ohrani našo svobodo. Naša beseda za takšno izključitev je pekel**. Ohraniti ga je potrebno kot logično možnost naše svobode. Logična možnost je, da se nekdo izključi iz povezanosti in izbere ločitev, ali večvrednost nad skupnostjo in ljubeznijo. Nihče ni v peklu, dokler sam ne izbere končne osamljenosti in ločitve. Gre za željo, za naše najgloblje hrepenenje. Uradna cerkev ni nikdar razglasila, da je kdo v peklu: niti Juda, niti Hitler, nit Stalin.

Jezus se dotakne in ozdravi vsakogar, ki to želi in prosi. Za njegovo zdravljenje ni nobenih drugih zahtev. Preverite sami. Zakaj naj bi Jezusova ljubezen po njegovi smrti postala popolnoma pogojna, medtem ko je bila za časa njegovega življenja popolnoma brezpogojna? Ali ni to isti Jezus? Ali naj bi po svojem vstajenju spremenil svojo politiko? V katerih odnosih se še posebej borim za povezanost – nebesa?

Vera v nebesa in pekel ohranja svobodo obeh: Boga in nas. Ohranja našo svobodo do Boga, ki svobodno odpušča in vključuje, zdravi in blagoslavlja celo navidezne "Božje sovražnike"!

Kako naj bi nas Jezus lahko prosil naj blagoslovimo, odpuščamo, in zdravimo svoje sovražnike, (kar je on jasno in očitno počel [Mt 5,43-48], če Bog sam najprej tega že ne bi nenehno delal? Jezus nam naroča naj ljubimo svoje sovražnike, ker vidi, da njegov Oče to nenehno dela. **Vsa naša moška duhovnost je zgolj posnemanje Boga (Ef 5,1).**

Vprašanja za premislek in pogovor:

1. Kateri konkretni odnosi in dejanja v mojem življenju so že nebesa danes in tukaj?
2. Kateri odnosi in dejanja mojega vsakdana so peklenška (nesvobodna, ločevalna, izključevalna) in kam me v tem peklu Bog vabi?
3. Kaj hočem prositi Jezusa, da se me dotakne in me ozdravi? Kje moram izbrati povezanost?